

Це неправда, що ми помрем!..

Дмитро Павличко

Це неправда, що ми помрем!
Ти — земля, а я — твій сіяч.
Плуг іде — під його тягарем
Ти возрадуйся і не плач.

Сокруши свою душу тверду
Пестотливою зливою втіх.
Я ж і сам, як зернина, впаду
Поміж скибами гонів твоїх.

Ми небес глибину збагнем,
Вище зір піднесем колоски.
Ми пшениці незгасним вогнем
Пролітатимем крізь віки.